

ตารางเปรียบเทียบ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๕ – ๒๕๘๕

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๘๐	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับอื่น ๆ		
	มีบทบัญญัติเหมือนกัน	มีบทบัญญัติแตกต่างกัน	
หมวด ๑ บททั่วไป มาตรา ๑ ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้	- ปี ๒๕๕๒ (ม. ๑) - ปี ๒๕๑๑ (ม. ๑) - ปี ๒๕๑๗ (ม. ๑) - ปี ๒๕๑๘ (ม. ๑) - ปี ๒๕๒๑ (ม. ๑) - ปี ๒๕๓๔ (ม. ๑)	- ปี ๒๕๖๕ แก้ไข ปี ๒๕๘๒ (ม. ๑) - ปี ๒๕๕๐ (ม. ๑) - ปี ๒๕๕๕ (ม. ๑)	ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้ ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิดหรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอกัน
		- ปี ๒๕๘๕ (ม. ๑)	ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกไม่ได้ ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิดหรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอกัน
		- ธรรมนูญ ปี ๒๕๐๒ (ม. ๒)	ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกไม่ได้ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข และดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับอื่น ๆ		
	มีบทบัญญัติเหมือนกัน	มีบทบัญญัติแตกต่างกัน	
		- ธรรมนูญ ปี ๒๕๑๕ (ม. ๑) - ธรรมนูญ ปี ๒๕๒๐ (ม. ๑)	ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขและดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย
		- ธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ (ม. ๑)	ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกมิได้ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขและทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย
		- ปี ๒๕๔๕ (ม. ๑)	ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย องค์พระมหากษัตริย์ทรงดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้ และจะกล่าวหาหรือฟ้องร้องในทางใด ๆ มิได้
มาตรา ๒ ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	- ปี ๒๕๓๔ (ม. ๒)	- พ.ร.บ. ธรรมนูญ ปี ๒๔๗๕ (ม. ๓)	กษัตริย์เป็นประมุขสูงสุดของประเทศ พระราชบัญญัติก็ดี คำวินิจฉัยของศาลก็ดี การอื่น ๆ ซึ่งจะมีบทกฎหมายระบุไว้โดยเฉพาะก็ดี จะต้องกระทำในนามของกษัตริย์
		- ปี ๒๔๙๒ (ม. ๒) - ปี ๒๕๑๑ (ม. ๒) - ปี ๒๕๑๗ (ม. ๒)	ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับอื่น ๆ		
	มีบทบัญญัติเหมือนกัน	มีบทบัญญัติแตกต่างกัน	
		- ปี ๒๕๑๕ (ม. ๒) - ปี ๒๕๒๑ (ม. ๒)	
		- ธรรมนูญ ปี ๒๕๐๒ (ม. ๒)	ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข และดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย
		- ธรรมนูญ ปี ๒๕๑๕ (ม. ๑) - ธรรมนูญ ปี ๒๕๒๐ (ม. ๑)	ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขและดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย
		- ธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ (ม. ๑)	ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกมิได้ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขและทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย
		- ปี ๒๕๔๕ (ม. ๑)	ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย องค์พระมหากษัตริย์ทรงดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้ และจะกล่าวหาหรือฟ้องร้องในทางใด ๆ มิได้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับอื่น ๆ		
	มีบทบัญญัติเหมือนกัน	มีบทบัญญัติแตกต่างกัน	
มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้	-	- พ.ร.บ. ธรรมนูญ ปี ๒๔๗๕ (ม. ๑)	อำนาจสูงสุดของประเทศนั้นเป็นของราษฎรทั้งหลาย
		- ปี ๒๔๗๕ แก้ไข ปี ๒๔๘๒ (ม. ๒) - ปี ๒๔๘๕ (ม. ๒) - ปี ๒๔๙๐ (ม. ๒) - ปี ๒๔๙๕ (ม. ๒)	อำนาจอธิปไตยย่อมมาจากปวงชนชาวไทยพระ มหากษัตริย์ผู้เป็นประมุข ทรงใช้อำนาจนั้นแต่โดยบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญนี้
		- ปี ๒๔๙๒ (ม. ๓) - ปี ๒๕๑๑ (ม. ๓) - ปี ๒๕๑๕ (ม. ๓)	อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย พระมหา กษัตริย์ผู้เป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นแต่โดยบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญ
		- ธรรมนูญ ปี ๒๕๐๒ (ม. ๑)	อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย
		- ธรรมนูญ ปี ๒๕๑๕ (ม. ๒) - ธรรมนูญ ปี ๒๕๒๐ (ม. ๒)	อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย พระมหา กษัตริย์ผู้เป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นแต่โดยบทบัญญัติแห่ง ธรรมนูญการปกครองนี้
		- ปี ๒๕๑๗ (ม. ๓)	อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหา กษัตริย์ผู้เป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นแต่โดยบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับอื่น ๆ		
	มีบทบัญญัติเหมือนกัน	มีบทบัญญัติแตกต่างกัน	
		- ปี ๒๕๒๑ (ม. ๓)	อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรีและศาลตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้
		- ธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ (ม. ๒)	อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้เป็นพระประมุขทรงใช้อำนาจนั้นแต่โดยบทบัญญัติแห่งธรรมนูญการปกครองนี้
		- ปี ๒๕๓๔ (ม. ๓)	อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรีและศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้
		- ปี ๒๕๔๕ (ม. ๒)	อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้
		- พ.ร.บ. ธรรมนูญ ปี ๒๕๓๕ (ม. ๒)	ให้มีบุคคลและคณะบุคคลดังจะกล่าวต่อไปนี้เป็นผู้ใช้อำนาจแทนราษฎรตามที่จะได้กล่าวต่อไปในธรรมนูญคือ ๑. กษัตริย์ ๒. สภาผู้แทนราษฎร ๓. คณะกรรมการราษฎร ๔. ศาล

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับอื่น ๆ		
	มีบทบัญญัติเหมือนกัน	มีบทบัญญัติแตกต่างกัน	
		- ปี ๒๔๗๕ (ม. ๖) - ปี ๒๔๙๕ (ม. ๗)	พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติโดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร
		- ปี ๒๔๘๙ (ม. ๖) - ปี ๒๔๙๒ (ม. ๘) - ปี ๒๕๑๑ (ม. ๗) - ปี ๒๕๑๗ (ม. ๑๐)	พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติทาง รัฐสภา
		- ปี ๒๔๙๐ (ม. ๖)	พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติทาง รัฐสภา และทรงประกาศแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา
		- ปี ๒๔๗๕ (ม. ๗) - ปี ๒๔๙๕ (ม. ๘) - ปี ๒๔๘๙ (ม. ๗) - ปี ๒๔๙๒ (ม. ๙) - ปี ๒๕๑๑ (ม. ๘) - ปี ๒๕๑๗ (ม. ๑๑)	พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจบริหารทางคณะ รัฐมนตรี
		- ปี ๒๔๙๐ (ม. ๗)	พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจบริหารราชการ แผ่นดินทางคณะรัฐมนตรี และทรงประกาศแต่งตั้งนายก รัฐมนตรี
		- ปี ๒๔๗๕ (ม. ๘) - ปี ๒๔๙๕ (ม. ๙)	พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจตุลาการทางศาลที่ได้ ตั้งขึ้นตามกฎหมาย
		- ปี ๒๔๘๙ (ม. ๘) - ปี ๒๔๙๐ (ม. ๘)	พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจตุลาการทางศาล

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับอื่น ๆ		
	มีบทบัญญัติเหมือนกัน	มีบทบัญญัติแตกต่างกัน	
		- ปี ๒๔๙๒ (ม. ๑๐) - ปี ๒๕๑๑ (ม. ๙) - ปี ๒๕๑๗ (ม. ๑๒)	
		- ธรรมนูญ ปี ๒๕๑๕ (ม. ๓) - ธรรมนูญ ปี ๒๕๒๐ (ม. ๓) - ธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ (ม. ๓)	พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิตินบัญญัติทางสภานิตินบัญญัติแห่งชาติ ทรงใช้อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรี และทรงใช้อำนาจตุลาการทางศาล
		- ปี ๒๕๑๙ (ม. ๓)	พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิตินบัญญัติทางสภานิตินบัญญัติแห่งสภาปฎิรูปการปกครองแผ่นดิน ทรงใช้อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรี และทรงใช้อำนาจตุลาการทางศาล
มาตรา ๔ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง	-	- ปี ๒๕๔๙ (ม. ๓)	ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว ย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับอื่น ๆ		
	มีบทบัญญัติเหมือนกัน	มีบทบัญญัติแตกต่างกัน	
มาตรา ๕ ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิด เพศ หรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอ	-	- ปี ๒๔๗๕ แก้ไข ปี ๒๔๘๒ (ม. ๑) - ปี ๒๔๙๐ (ม. ๑) - ปี ๒๔๙๕ (ม. ๑)	ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้ ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิดหรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอ
		- ปี ๒๕๑๗ (ม. ๕) - ปี ๒๕๒๑ (ม. ๔) - ปี ๒๕๓๔ (ม. ๔)	ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิดหรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอ
		- ปี ๒๔๘๕ (ม. ๑)	ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกไม่ได้ ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิดหรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอ
		- ปี ๒๔๙๒ (ม. ๒๖) - ปี ๒๕๑๑ (ม. ๒๔)	บุคคลไม่ว่าเหล่ากำเนิดหรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญเสมอ
มาตรา ๖ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้	-	- ปี ๒๔๗๕ (ม. ๖๑)	บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดๆ มีข้อความแย้งหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญนี้ ท่านว่าบทบัญญัตินั้นๆ เป็นโมฆะ
		- ปี ๒๔๘๕ (ม. ๘๗) - ปี ๒๔๙๒ (ม. ๑๗๘) - ปี ๒๔๙๕ (ม. ๑๑๓) - ปี ๒๕๑๑ (ม. ๑๗๔)	บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความแย้งหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้
		- ปี ๒๔๙๐ (ม. ๙๕)	บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความแย้งหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับอื่น ๆ		
	มีบทบัญญัติเหมือนกัน	มีบทบัญญัติแตกต่างกัน	
		- ปี ๒๕๑๗ (ม. ๖) - ปี ๒๕๒๑ (ม. ๕) - ปี ๒๕๓๔ (ม. ๕)	บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้
มาตรา ๗ ในเมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณินั้นไปตามประเพณี การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข	-	- ธรรมนูญ ปี ๒๕๐๒ (ม. ๒๐)	ในเมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งธรรมนูญนี้บังคับแก่ กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณินั้นไปตามประเพณีการปกครอง ประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยกรณีใดตาม ความในวรรคก่อนเกิดขึ้นในวงงานของสภา หรือเกิดขึ้นโดย คณะรัฐมนตรีขอให้สภาวินิจฉัย ให้สภาวินิจฉัยชี้ขาด
		- ธรรมนูญ ปี ๒๕๑๕ (ม. ๒๒) - ธรรมนูญ ปี ๒๕๒๐ (ม. ๓๐)	ในเมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งธรรมนูญการปกครองนี้ บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณินั้นไปตามประเพณี การปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยกรณีใดตาม ความในวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในวงงานของสภานิติบัญญัติ แห่งชาติหรือเกิดขึ้นโดยคณะรัฐมนตรีขอให้สภานิติบัญญัติ แห่งชาตินิจฉัย ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติวินิจฉัยชี้ขาด
		- ปี ๒๕๑๕ (ม. ๒๕)	เมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณี ใด ให้วินิจฉัยกรณินั้นไปตามประเพณีการปกครองประเทศ ไทยในระบอบประชาธิปไตย ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยตามความใน วรรคหนึ่งเกิดขึ้นในวงงานของสภาปฏิรูปการปกครอง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับอื่น ๆ		
	มีบทบัญญัติเหมือนกัน	มีบทบัญญัติแตกต่างกัน	
			แผ่นดิน หรือเกิดขึ้นโดยคณะรัฐมนตรีขอให้สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินวินิจฉัยให้สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินวินิจฉัยชี้ขาด
		- ธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ (ม. ๓๐)	ในเมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งธรรมนูญการปกครองนี้ บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยกรณีใดตามความในวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในวงงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือเกิดขึ้น โดยคณะรัฐมนตรีขอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติวินิจฉัย ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติวินิจฉัยชี้ขาด
		- ปี ๒๕๔๕ (ม. ๓๘)	ในเมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวแก่การวินิจฉัยกรณีใดตามความในวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในวงงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือเมื่อมีกรณีที่คณะรัฐมนตรีขอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติวินิจฉัย ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติวินิจฉัยชี้ขาด